

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **Vinostrada, s.r.o.**, sídlem Korunní 588/4, Praha 2, zastoupené Mgr. Ing. Ondřejem Dlouhým, advokátem, sídlem Opletalova 600/6, Brno, proti žalovanému: **ředitel inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze**, sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2022, č. j. SZPI/BF176-20/2022, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2023, č. j. 9 A 65/2022-177,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2023, č. j. 9 A 65/2022-177, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Inspektorka Státní zemědělské a potravinářské inspekce opatřením ze dne 23. 6. 2022 nařídila žalobkyni stažení vín PK 20LT ALZAIA VINO FRIZZANTE BIANCO, Lotto 00255574, a SL 20LT ALZAIA VINO FRIZZANTE BIANCO, Lotto 00244587, z oběhu, neboť žalobkyně porušila § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), (dále jako „vinařský zákon“). Porušení právní povinnosti se dopustila tím, že neoznámila dovoz uvedených nebalených vín dle § 14a vinařského zákona a při nesplnění oznamovací povinnosti v rozporu s § 27 odst. 4 písm. a) bod 6 téhož zákona

uváděla vína do oběhu. Proti opatření podala žalobkyně odvolání, které žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl a opatření potvrdil.

[2] Městský soud v Praze k žalobě žalobkyně rozhodnutí žalovaného i opatření zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dle městského soudu se správní orgány dopustily nezákonnosti v nesprávném skutkovém a právním posouzení věci v otázce legální definice spotřebitelského obalu, jak je obsažena v § 3 odst. 1 písm. y) ve spojení s § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona, neboť nepřihlédly ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a při právním posouzení smyslu a cíle novelizace právní úpravy se odklonily od zákonné úpravy pojmů, která právě tento smysl a cíl garantuje.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobkyně

[3] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jako „s. ř. s.“). Po shrnutí průběhu dosavadního řízení a vymezení sporné otázky nesouhlasil s tím, jak městský soud vyložil pojem obal určený pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona, pojem jednorázový obal a pojem jednorázový uzávěr ve smyslu § 3 odst. 1 písm. z) téhož zákona. V důsledku nesprávného posouzení právní otázky je podle stěžovatele napadený rozsudek nezákonný.

[4] Stěžovatel souhlasí s městským soudem v otázce smyslu definice obalu určeného pro spotřebitele. Musí jít o obal tvořící se svým obsahem a údaji o celém produktu prodejní jednotku, zaručující jedinečnost a nevyměnitelnost obsahu. Nemůže však být rozhodné jeho určení k jednorázovému užití, jak naznačuje městský soud, neboť takový výklad nezaručuje dosažení cílů sledovaných vinařským zákonem. Městský soud se odchýlil od přílehavějšího výkladu, který nastínil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2023, č. j. 8 As 111/2023-66. Aby se jednalo o jednorázový obal, je nutné, aby jej bylo možné použít pouze jednou, k čemuž stěžovatel odkázal na svá vyjádření k žalobě a důvodovou zprávu k zákonu č. 26/2017 Sb., kterým byla doplněna úprava režimů uvádění vína do oběhu. Stěžovatel podrobně rozebral, jak lze posuzované obaly naplnit a použít opakovaně. Městský soud však tuto argumentaci odmítl a s využitím výkladu dle zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), konstatoval, že obaly nebyly zamýšleny jako opakovaně použitelné, a proto se jedná o obaly jednorázové. Obecná akceptace použití zákona o obalech by s ohledem na rozdílné účely obou zákonů vedla k paralyzování systému zavedeného novelou vinařského zákona, který by se stal závislým na deklaraci provozovatele o použitém obalu. Obaly typu keykeg a polykeg se od klasických keg sudů liší pouze použitým materiálem, ale obsahují podobný opakovaně použitelný uzávěr jako keg sudy, kvůli nimž se nastavoval systém prodeje vína ve vinařském zákoně, neboť právě díky tomuto uzávěru je možná manipulace s obsahem.

[5] Městský soud se v tomto smyslu nedostatečně zabýval otázkou, proč dle jeho názoru již samotné určení obalu jeho výrobcem jako jednorázového zamezuje nekalým praktikám při uvádění do oběhu. Rovněž nepředložil dostatečnou argumentaci vyvracející argumentaci stěžovatele, který považuje úpravu vinařského zákona za komplexní, pročez pro výklad jeho pojmů není možné vycházet z úpravy v zákoně o obalech. Nelze přitom opomíjet, jak to činí městský soud, zařazení pojmu jednorázový obal pod pojem obal určený pro spotřebitele. Víno jeho spotřebitelé běžně nakupují v obalech, ze kterých je možné je jednoduše nalévat do sklenic bez použití dalších zařízení. U keykegů a polykegů je však nezbytné použít

pokračování

speciální výčepní zařízení, jejich používání proto dává větší smysl tam, kde se jeho obstarání vyplatí (např. vinotéky, vinárny, restaurace, cateringové firmy apod.). Stěžejní je v posuzovaném případě účel právní úpravy. Smyslem novely vinařského zákona bylo předcházení podvodným praktikám při uvádění vína do oběhu. Městský soud se však při výkladu omezil na jazykový výklad a princip jednotnosti právního řádu, aniž využil výkladu teleologického. V této souvislosti nelze ignorovat stanovisko Ministerstva zemědělství, byť se nejedná o závazné stanovisko dle právního řádu.

[6] Městský soud dále při posouzení obalu jako jednorázového zohlednil výrobcem deklarovaný návrh na nakládání s prázdným obalem. To však neznamená, že takový obal nelze použít jinak a opětovně jej naplnit a uvádět do oběhu, zvláště s ohledem na běžnou dostupnost krytek a plnicích hlavíc. Co se týče samotného plnění obalů, návody výrobce obalů nerozlišují mezi prvním a opakovaným plněním. Naopak pro zlikvidování obalu předpokládají využití speciálního nástroje. Dokud není obal či ventil poškozen dle návodu, je stále použitelný a opětovně naplnitelný.

[7] Za nesprávný má stěžovatel rovněž výklad pojmu jednorázový uzávěr zvolený městským soudem. Aby bylo možno hovořit o jednorázovém uzávěru, musí se dle stěžovatele jednat o uzávěr, který po otevření ztrácí svou funkčnost, resp. funkčnost ztratí alespoň bezpečnostní prvek, který je fyzicky a funkčně součástí uzávěru. V případě použití samostatné a jednoduše vyměnitelné krytky pouze nasazené na vlastní opakovaně použitelný uzávěr se nejedná o uzávěr, který je třeba pro účely opětovného naplnění obalu vyměnit. V projednávaném případě jde o plastovou krytku nasazenou na uzávěr výrobku, která není technicky součástí uzávěru a neplní žádnou funkci spojenou s plněním vína do obalu. Tím se však městský soud v podstatě vůbec nezabýval ani nepředložil vlastní přesvědčivou argumentaci.

[8] **Žalobkyně** se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila s napadeným rozsudkem. Ohradila se vůči stěžovatelovým tvrzením ohledně paralýzy vinařského průmyslu a hypotézám o možném budoucím protiprávním chování třetích osob. Nesouhlasila se závěrem stěžovatele o komplexnosti úpravy obsažené ve vinařském zákoně a s odkazem na důvodovou zprávu k novele zákona o obalech poukázala na obecnou aplikační využitelnost zákona o obalech. Nebylo třeba zabývat se historickým či teleologickým výkladem ani obecným užíváním obalů spotřebiteli. Nadto se městský soud zabýval tím, jak je vinařským zákonem garantována ochrana spotřebitele a jaké zákonné požadavky jsou kladeny na distributory vinných produktů. Dále žalobkyně vyvrací tvrzení stěžovatele o nápomocnosti stanoviska Ministerstva zemědělství a vyjadřuje se k posudkům zkušební laboratoře, přičemž poukazuje na jejich rozpor a zpochybňuje posudek zkušební laboratoře Státní zemědělské a potravinářské inspekce č. 1058.8. Nesouhlasí rovněž s přirovnáním keykegů a polykegů ke keg sudům a účelovou dezinterpretací uváděného pojmu „krytka“ namísto plomby, která je bezpečnostním prvkem uzávěry daného jednorázového obalu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti Nejvyšší správní soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost je důvodná.

[11] Stěžovatel na několika místech kasační stížnosti upozorňuje na nedostatečné odůvodnění napadeného rozsudku. Tomu Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. Městský soud řádně vypořádal žalobní námitky a předestřel vlastní ucelený výklad relevantního pojmu, přičemž se neopomněl zabývat ani argumentací stěžovatele. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena jen tím, že odůvodnění soudu je stručné či argumentačně chudé, popř. že soud nevyvracel každý dílčí argument účastníků. Nepřezkoumatelný je rozsudek například v situaci, kdy není z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS). Takové nedostatky Nejvyšší správní soud v projednávaném případě neshledal, přistoupil proto k věcnému přezkumu napadeného rozsudku.

[12] Žalobkyni bylo uloženo stažení vín z oběhu z důvodu porušení oznamovací povinnosti dovozu nebalených vín a jejich uvádění do oběhu. Podle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona je zakázáno uvádět do oběhu produkt, u něhož nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a. Podle § 14a odst. 1 vinařského zákona příjemce nebaleného vína, vinných hroznů čerstvých, jiných než stolní hrozny, moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo rmutu přepraveného z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, oznámí bezprostředně po jejich příchodu do prvního místa dodání na území České republiky, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jejich množství a údaje podle odstavce 2 Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému prostřednictvím Registru.

[13] Pro účely vinařského zákona se dle jeho § 3 odst. 1 písm. u) nebaleným vínem rozumí víno nebo jiný produkt uvedený pod kódem kombinované nomenklatury 2204 nebo 2205, s výjimkou moštu, uváděné do oběhu v jiném obalu než obalu určeném pro spotřebitele ve fázi, která předchází prodeji spotřebiteli. Obalem určeným pro spotřebitele se pro účely vinařského zákona dle jeho § 3 odst. 1 písm. y) rozumí jednorázový nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

[14] Klíčovou otázkou v projednávané věci bylo, zda jsou žalobkyní použité obaly spotřebitelskými obaly ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Jde primárně o posouzení právní otázky výkladu zákonem použitých neurčitých právních pojmů, protože skutkový stav není mezi účastníky sporný. V řízení nebylo zpochybněno, že se jedná o obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele, a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, vinařského zákona a prováděcích právních předpisů. Stěžejní tedy je, zda se jedná o *jednorázový obal* nebo o *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal*, resp. zda správní orgány vycházely ze správně vyložených zákonných definic. Naplňuje-li obal byť jen jeden z posledně zmíněných znaků, jedná se o obal určený pro spotřebitele dle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona.

[15] Stěžovatel nerozporoval zamýšlenou jednorázovost coby účel obalu relevantní při posuzování povahy obalu podle zákona o obalech (s. 15 rozhodnutí žalovaného),

pokračování

nicméně definici jednorázového obalu podle vinařského zákona nepovažoval za naplněnou, „neboť můžou být např. opětovně naplněny i bez výměny jednorázového ventilu“ (s. 9 rozhodnutí žalovaného).

[16] Městský soud při výkladu vyšel primárně z gramatického znění vinařského zákona a s odkazem na princip jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu využil definici opakovaně použitelného obalu dle zákona o obalech. Žalovaný s použitelností zákona o obalech na nyní projednávaný případ nesouhlasí a považuje za nutné vycházet z faktické naplnitelnosti či nenaplnitelnosti daného obalu.

[17] V obecné rovině platí, že z principu jednoty a bezrozpornosti právního řádu plyne požadavek přikládat týmž pojmům obsaženým v různých právních předpisech zásadně stejný význam a obsah. To však neplatí, pokud existují rozumné důvody k závěru, že stejný význam mít nemají, např. proto, že jsou užity v různých kontextech, nebo proto, že historický zákonodárce jimi v různých dobách mínil různé věci (srov. bod 22 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2010, č. j. 4 Ads 77/2007-91, č. 2112/2010 Sb. NSS; shodně bod 23 rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 5 As 64/2008-155, č. 2109/2010 Sb. NSS). Taková situace nastává v nyní projednávaném případě.

[18] Pojem obal určený pro spotřebitele byl do vinařského zákona zaveden zákonem č. 26/2017 Sb. Důvodová zpráva upozorňuje na rizika spojená s nebalenými víny, především na snazší manipulaci s jejich vlastnostmi, a tím větší míru rizika podvodného jednání. Cílem právní úpravy zavedené citovanou novelou včetně nově definovaných pojmů je regulovat nakládání s výrobky z révy vinné tak, aby byla uvedena rizika minimalizována. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 26/2017 Sb., pokud jde o samotnou definici obalu určeného pro spotřebitele, pouze shrnuje několik prvků (jednorázovost obalu nebo opětovná nenaplnitelnost v kombinaci s jednorázovým uzávěrem, maximální objem, skutečnost, že se jedná o prodejní jednotku označenou v souladu s předpisy). Pro zajištění funkčnosti celého řešení problematiky nebaleného (sudového) vína, tedy aby nedošlo k přesunu černého trhu s vínem z oblasti sudového vína do oblasti vína baleného, stanoví limitaci maximálním objemem obalu na 20 litrů. Omezení objemu vychází z předpokladu, že se nevyplatí pro účely nelegálního obchodu vínem takto malé obaly využívat (důvodová zpráva k návrhu zákona, sněmovní tisk č. 712/0, VII. volební období; www.psp.cz). Účelem takové právní úpravy je ochrana spotřebitele před nákupem produktu, jehož skutečný obsah se neshoduje s obsahem deklarovaným na obalu. Společným rysem obou typů obalů určených pro spotřebitele je proto požadavek na určitelnost a nezaměnitelnost obsahu.

[19] Naproti tomu zákon o obalech si jako hlavní cíl kladl vytvoření právního rámce pro nakládání s obaly a odpady z obalů tak, aby byl zajištěn vysoký stupeň ochrany životního prostředí, tj. aby bylo zabráněno negativním účinkům obalů na životní prostředí, nebo aby byly tyto účinky alespoň zmenšovány. Účel právní úpravy proto spočívá primárně v prevenci vzniku odpadů z obalů. Za tímto účelem stanoví zákon o obalech povinnosti pro jednotlivé subjekty, které s obaly zacházejí. Osoba, která uvádí na trh obal nebo obalový prostředek, je povinna zajistit, aby obal nebo obalový prostředek po použití, pro které byl určen, po vynětí výrobku nebo všech jeho zbytků obvyklým způsobem, byl dále opakovaně použitelný nebo využitelný procesem recyklace, energetického využití nebo biologického rozkladu [§ 4 odst. 1 písm. c) zákona o obalech]. Jde-li tedy o obal opakovaně použitelný, má osoba, která uvádí na trh nebo do oběhu výrobku v těchto obalech, povinnost učinit organizační, technická nebo finanční opatření odpovídající kritériím stanoveným v příloze

č. 2 k zákonu o obalech (§ 7 odst. 1 zákona o obalech), která se věnuje systémům zajištění opakovaného použití obalů. Nejde-li o obal opakovaně použitelný, stává se po vynětí výrobku odpadem, u kterého musí být zajištěna jeho ekologická likvidace (srov. bod 41 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2023, č. j. 3 As 406/2020-59). S tím souvisí povinnost osoby, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly, pokud neprokáže, že se z těchto obalů nestaly na území České republiky odpady, zajistit jejich zpětný odběr (§ 10 zákona o obalech) či využití v rozsahu stanoveném přílohou č. 3 zákona o obalech (§ 12 zákona o obalech). To může učinit samostatně nebo prostřednictvím jiných osob (§ 13 odst. 1 zákona o obalech). Nejen z citovaných ustanovení je zjevné, že rozlišení jednorázovosti a opakované použitelnosti obalu podle zákona o obalech má dopad na následné zacházení s daným obalem za účelem ochrany životního prostředí (srov. též TRYLČ, L. a PETRŽÍLEK, P. *Zákon o obalech. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019).

[20] Jakkoli vinařský zákon a zákon o obalech mohou užívat obdobné či dokonce shodné pojmy, nelze odhlédnout od odlišných účelů, které tyto předpisy sledují. Zjednodušeně řečeno, účelem vinařského zákona je snaha o maximální možnou záruku originálnosti obsahu obalu. Není-li taková záruka poskytnuta, musí být s vínem nakládáno jako s nebaleným, včetně splnění oznamovací povinnosti podle § 14a vinařského zákona. Účelem zákona o obalech je minimalizace vzniku odpadů z obalů a jejich environmentálních dopadů. Zákonodárce tak v tomto případě mohl ponechat na původci obalu, zda bude obal (nevylučují-li to jiné předpisy) opakovaně používat – pak stanovil povinnost tak také skutečně činit – nebo, zda jej zamýšlí jako jednorázový – pak stanovil povinnost původce zajistit odpovídající nakládání s takto vzniklým odpadem z těchto obalů.

[21] Účely obou právních předpisů se tak míjí a pojmy, jež oba právní předpisy používají, je proto nutné vykládat v kontextu jednotlivých předpisů a respektovat jejich autonomní povahu. Především nelze s ohledem na účel vinařského zákona připustit, že by určení, zda jde o jednorázový obal či nikoliv, mohlo záviset na úmyslu jeho výrobce (popř. jiné osoby uvádějící jej do oběhu či na trh).

[22] Městský soud však při definici jednorázového obalu v rámci definice obalu určeného pro spotřebitele aplikoval pojem jednorázový obal odvozený od pojmu opakovaně použitelného obalu, jak jej definuje zákon o obalech. Napadený rozsudek proto nemůže obstát.

[23] Jednorázový obal je neurčitým právním pojmem, jenž vinařský zákon sám nedefinuje. To na první pohled nevzbuzuje zásadní výkladové obtíže, neboť v obecném slova smyslu jde o obal, který lze použít jen jednou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2023, č. j. 8 As 111/2023-66, citovaný stěžovatelem i žalobkyní). Jednorázovým obalem podle vinařského zákona je nutně takový obal, který po jeho otevření objektivně vzato není možné znovu naplnit tak, aby spotřebitel mohl usuzovat na originalitu jeho obsahu, resp. soulad obsahu obalu s informací na něm uvedenou. Obal, který je možné opětovně naplnit a znovu použít stejným způsobem, nelze považovat za jednorázový obal. Takový výklad je v souladu s běžným chápáním jednorázového použití obalu i s cíli právní úpravy vinařského zákona. Pro výklad pojmu jednorázový obal je tedy zásadní jeho objektivní faktická opětovná nenaplnitelnost, zaručující originalitu jeho obsahu. Není podstatné jeho určení při navržení, výrobě a uvedení na trh.

[24] Co se týče výkladu pojmu *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal*, jak správně poukázal městský soud, relevantní je rovněž § 3 odst. 1 písm. z) vinařského

pokračování

zákona, dle kterého je jednorázovým uzávěrem uzávěr včetně souvisejících bezpečnostních prvků, který při otevření ztratí svoji funkčnost, a nelze jej tudíž opakovaně použít. Pokud je tedy obal opětovně nenaplnitelný bez toho, aby došlo k výměně uzávěru včetně souvisejících bezpečnostních prvků, jedná se o obal určený pro spotřebitele. Nenaplnitelnost obalu i v této části definice představuje objektivní kategorii vázanou na faktickou nemožnost opětovného naplnění tak, aby byl obsah obalu určitelný a nezaměnitelný.

[25] Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem v tom, že uzávěr a související bezpečnostní prvky ve smyslu citovaného ustanovení tvoří jeden celek. Jakmile je uzávěr (včetně jeho bezpečnostních prvků) otevřen, již jej nelze znovu použít a uzavřít jím obal, aniž by vznikly pochybnosti o originalitě obsahu obalu. Musí-li tedy pro opětovné naplnění dojít k výměně bezpečnostních prvků uzávěru, byť nedojde k vynětí vlastního uzávěru, nelze takový obal považovat za znovu naplnitelný bez výměny jednorázového uzávěru. Jak přiléhavě vysvětlil městský soud, nutností výměny bezpečnostního prvku, na kterém jsou nadto uvedeny údaje vyžadované právními předpisy, je zaručeno, že obsažený produkt nebude po opětovném naplnění vydáván za produkt jiný.

[26] Naplnění definice není otázkou těsnosti uzávěru, nýbrž zaručení určitelnosti a nezaměnitelnosti obsahu obalu. Je-li plomba zaručující originalitu obsahu obalu po otevření znovu nepoužitelná, jedná se o jednorázový bezpečnostní prvek ve smyslu definice podle vinařského zákona, bez jehož výměny nelze obal znovu naplnit.

[27] Nejvyšší správní soud v této otázce opětovně poukazuje na důvodovou zprávu k příslušné novele vinařského zákona, ze které plyne důraz na objemový limit. Zákonodárce při tvorbě definice vycházel z předpokladu nevýhodnosti použití obalů s takto stanoveným limitem při nelegální manipulaci s jejich obsahem.

[28] Pokud snad zákonodárce zamýšlel spojit ztrátu funkčnosti pouze se samotným uzávěrem bez zohlednění bezpečnostních prvků, jak nastiňuje stěžovatel, ze zákonné definice nic takového neplyne. Definice zahrnuje rovněž související bezpečnostní prvky bez požadavku na jejich nesamostatnost. Nelze proto souhlasit se stěžovatelem, že bezpečnostní prvek má pro posouzení uzávěru dle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona význam, pouze je-li pevnou součástí uzávěru. Stále je totiž nutné klást důraz především na požadavek určitelnosti a nezaměnitelnosti obsahu obalu.

[29] Městský soud v této části sice vyšel ze správně vyloženého právního pojmu, zároveň však ve skutkových závěrech rovněž zohlednil skutečnosti vycházející z definice dle zákona o obalech (např. informace z návodů v bodě 62 napadeného rozsudku).

[30] V nyní projednávaném případě tak prozatím nebylo postaveno najisto, zda obaly použité žalobkyní naplňují definici *jednorázového obalu* nebo *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelného obalu* ve výše vyložených významech. Toto posouzení provede městský soud v dalším řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou, pročez podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadený rozsudek a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm je městský soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku.

[32] V dalším řízení městský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu